DZIENNIK URZĘDOWY

C. i k. Komendy Obwodowej w Kozienicach.

Część IX. — Wydana dnia 18. sierpnia 1916.

TREŚĆ: Na dzień 18. sierpnia. — 1. Ułaskawienia. — 2. Dar. — 3. Uregulowanie obrotu płodami rolnymi i przetworami młynarskimi. — 4. Zboże na zasiew. — 5. Obrót rzepakiem. — 6. Urzędy pośrednictwa pracy. — 7. Uszkadzanie urządzeń kolejowych. — 8. Ogłoszenie w sprawie zwalczania śnieci zbożowej. — 9. Obwieszczenie w sprawie ogólnej asanacyi. — 10. Obwieszczenie. — 11. Obwieszczenie. Jazda na rowerach. — 12. Zaprowadzenie paszportów dla zwierząt. — 12. Grzebowiska. — 13. Wykaz osób zasądzonych przez c. i k. Sąd wojskowy w Kozienicach.

Na dzień 18. sierpnia.

W dniu dzisiejszym obchodzą uroczyście ludy Monarchii austryacko-węgierskiej 87-letnią rocznicę urodzin Jego Cesarskiej Mości Cesarza Austryi i apostolskiego Króla Węgier Franciszka Józefa I.

Dzień ten uroczysty daje sposobność ludności, aby odnowiła wobec naszego przez wszystkich wysoko czczonego i uwielbianego Najwyższego Wodza armii przysięgę wierności i przywiązania.

Nasz dostojny Monarcha daje nam przykład sumiennego spełniania obowiązków tudzież cnót żołnierskich. Całe swe życie, wszystkie swoje siły poświęcił On utrzymaniu błogiego pokoju, ponieważ celem Jego rządów była piecza o dobro swoich ludów.

Położenie polityczne, przewrotne i zbrodnicze machinacye nieprzyjaciół nie pozwoliły jednak uniknąć wojny Naszemu Najwyższemu Władcy. Ciężko nad tem bolejąc, zdecydował się Sędziwy Monarcha na wypowiedzenie wojny.

Wszystkie ludy Monarchii garną się w obecnym poważnym czasie pod berłem Habsburgów, aby przez swoje czyny waleczne okazać się godnymi miłości i życzliwości Naszego Najwyższego Wodza armii, oraz zgotować zupełną klęskę podstępnemu wrogowi, tudzież módz wywiesić sztandary zwycięskie daleko poza granicami państwa.

W tym uroczystym dniu zanosimy błagalne modły do Boga Wszechmogącego, aby raczył zachować Naszego Cesarza i Króla przez mnogie lata i pozwolił Mu zażywać wspaniałych owoców, które przyniesie pokój zaszczytny.

1.

Akt łaski z okazyi najwyższych urodzin.

Z okazyi najwyższych urodzin Najjaśniejszego Pana, Cesarza Austryi i Apostolskiego Króla Węgier, właściwy Komendant jako Komendant obwodu darował w drodze łaski 24-rom sądownie skazanym resztę kary w zupełności a 5-ciom sądownie skazanym zniżył czas trwania tejże.

2.

Dar.

Z okazyi rocznicy urodzin Jego Cesarskiej Królewskiej i Apostolskiej Mości Cesarza i Króla Franciszka Józefa I. użyczył c. i k. Komendant obwodu z funduszu ubogich 10.000 K. na cele dobroczynne a w szczególności dla biednych zamieszkujących miasteczka położone w tutejszym obwodzie.

3.

Uregulowanie obrotu płodami rolnymi i przetworami młynarskimi.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał - Gubernatorstwa wojskowego dla austro - węg. obszaru okupacyjnego w Polsce Nr. 51483/16 z 19. lipca 1916.

W myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 11. czerwca 1916 (Dziennik rozp. c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce Nr. 61) zarządza się co następuje:

§ 1.

Zajęcie.

Zboże i przetwory młynarskie wszelkiego rodzaju ze zbioru 1916 roku, jak też i wszelkie resztki zeszłorocznych zapasów tych produktów zajmuje się na rzecz Zarządu wojskowego.

Zbożem w rozumieniu tego rozporządzenia są: pszenica, żyto, jęczmień, owies, mieszanka, hreczka i proso.

§ 2.

Skutki zajęcia.

Następstwem zajęcia jest, że przeróbka, zużytkowanie na żywność i karmę, jakoteż i sprzedaż zajętych płodów bez pozwolenia Komendy obwodowej są zabronione. Interesa zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne. Stosuje się to też do interesów zawartych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia (§§ 11 i 12 wyżej powołanego rozporządzenia).

§ 3.

Zajęciu nie podlegają.

u producentów:

a) ziarno potrzebne na zasiew jesienny i wiosenny;

b) ilości potrzebne dla wyżywienia domowników, oficyalistów i czeladzi producenta;

c) ilości potrzebne na wykarmienie bydła własnego, tudzież bydła należącego do oficyalistów i czeladzi.

Ad b) i c). Oznaczenie tych ilości maksymalnych nastąpi w osobnem rozporządzeniu.

§ 4.

Przechowywanie.

Producenci są obowiązani do odpowiedniego przechowania ziemiopłodów. O ile producent tego sam uskutecznić nie może, wykona to Komenda obwodowa na koszt i niebezpieczeństwo producenta.

Zboże i t. p. ukryte lub widocznie nieodpowiednio przechowane, zostanie skonfiskowane bez odszkodowania.

§ 5.

Przymus omłotu.

Producent jest obowiązany zboże jak najprędzej wymłócić. Komenda obwodowa może w tym celu wyznaczyć pewien termin, a po upływie tego terminu w razie niewykonania zarządzić omłot na koszt i ryzyko producenta, przyczem mogą być użyte zabudowania i narzędzia jego warsztatu gospodarczego.

§ 6.

Obowiązek odstawy.

Producentom wyznaczy się pewne minimum (kontyngenty), które oni będą obowiązani w ściśle oznaczonym terminie odstawić dla c. i k. Zarządu wojskowego.

Kontyngentu tego użyje się w pierwszym rzędzie na pokrycie zapotrzebowania miast Dąbrowy, Piotrkowa, Kielc, Radomia i Lublina, jakoteż centr przemysłowych w obwodach dąbrowskim, olkuskim, końskim i opatowskim.

W razie nieodstawienia lub niedotrzymania terminu dostawy będzie nałożona grzywna w wysokości 30 koron za każde 100 kg. niedostarczonej kontyngentowanej ilości; grzywna ta będzie ściągnięta w gotówce, a w razie niemożności uiszczenia w naturze. Zapłata grzywny nie uwalnia od obowiązku dostawy.

Wójci i sołtysi mają czuwać nad całkowitem i terminowem odstawieniem kontyngentu; zaniedbanie tego obowiązku będzie karane po myśli § 12-tego rozporządzenia.

Wysokość kontyngentów będzie później podaną do wiadomości.

Dostawy uskutecznione przed oznaczeniem kontyngentów zostaną przyjęte do magazynów za piśmiennem potwierdzeniem na rachunek kontyngentu.

Gospodarstwa drobne (poniżej 4 morgów) zwalnia się od obowiązku dostawy.

§ 7.

Użycie ekskontyngentu.

Nadwyżki pozostałe po pokryciu zapotrzebowania własnego (3) i kontyngentu (§ 6) (ekskontyngent) pozostawia się dla wyżywienia ludności nierolnej danego obwodu z wyjątkiem miast i centr przemysłowych, wy-

mienionych w § 6, których zaopatrzenie będzie uregulowane osobnem rozporządzeniem.

§ 8.

Ceny.

Za odstawione płody ustanawia się następujące ceny:

za 100 kg. pszenicy	34 koron
za 100 kg. żyta	29 koron
za 100 kg. jęczmienia browarnianego	32 koron
za 100 kg. jęczmienia pastewnego	27 koron
za 100 kg. owsa	30 koron
za 100 kg. mieszanki	27 koron
za 100 kg. hreczki	36 koron
za 100 kg. prosa	36 koron

Należytość za odebrane produkta wypłaci Zarząd wojskowy w gotówce.

§ 9.

Premie za dostawienie do 15. listopada 1916.

Za zboże (z wyjątkiem hreczki i prosa) odstawione do 15. listopada 1916 wypłaci się oprócz ustanowionej ceny premię w wysokości 2 K. za każde 100 kg.

§ 10.

Potrącenia z powodu gorszej jakości.

Ceny rozumieją się za towar dobry i suchy o jakości przeciętnej, przyjętej w Jeneralnem Gubernatorstwie.

Przy gorszej jakości towaru nastąpi stosunkowe obniżenie ceny.

Jakość towaru stwierdza organ odbiorczy, a w razie sporu rozstrzyga oddział rolniczy Komendy obwodowej.

§ 11.

Miejsce odbioru, potrącenia za ładowanie i transport.

Ceny rozumieją się loco magazyny zbożowe, które oznaczy Komenda obwodowa. O ile zboże z powodu wykazanej niemożności dostarczenia na miejsce przeznaczenia zostaje odebrane na miejscu produkcyi, następuje stosunkowe obniżenie ceny, a to odpowiednio do oddalenia: do 10 km. o 1 K., przy oddaleniu większem jak 10 km. o 2 K. za każde 100 kg.

§ 12.

Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, względnie przepisów na podstawie tegoż wydanych będą przez Komendę obwodową karane grzywną do 5000 K. lub aresztem do 6 miesięcy, o ile czyn ten nie podlega surowszej karze. Obok kary aresztu można nałożyć grzywnę do wysokości 3000 koron.

§ 13.

Termin wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1. sierpnia 1916.

4.

Zboże na zasiew.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał - Gubernatorstwa wojskowego dla austro-węgierskiego obszaru okupacyjnego w Polsce, L. 48535 z dnia 22. lipca 1916.

Na podstawie §§ 4 i 6 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 11. czerwca 1916, L. 61, tyczącego się zużytkowania zbiorów rolnych, zarządza się celem ubezpieczenia użycia szczególnie plennego nasienia pszenicy, żyta, jęczmienia i owsa co następuje:

§ 1.

W obrębie obwodów może każdy rolnik zboże własnego zbioru zamienić jako zboże na zasiew za równą ilość zboża spożywczego, tego samego lub innego rodzaju; zamiana ta może jednak przy zbożu ozimem mieć miejsce tylko do 15. września 1916, a przy zbożu jarem do 15. marca 1917. Ilości zboża (kontyngenty) przepisane poszczególnym rolnikom do odstawienia nie ulegają przez to zmianie; za dotrzymanie ręczą solidarnie zarówno oddawca jak i odbiorca zboża na zasiew.

§ 2.

W celu przeprowadzenia obrotu zbożem na zasiew między poszczególnymi obwodami oraz spożytkowania całych lub części zbiorów z gospodarstw hodujących lub produkujących zboże na zasiew, upoważnia się Towarzystwa rolnicze w Lublinie, Kielcach, Radomiu i Piotrkowie do zakupna oryginalnego hodowlanego zboża, posiewu takiegoż i innych wypróbowanych gatunków zbóż z wykluczeniem pośrednictwa wprost u producenta i oddania go rolnikom jako zboże hodowlane dla ich własnych gospodarstw.

§ 3.

W tym celu mają wymienione Towarzystwa rolnicze przedłożyć c. i k. Jeneralnemu Gubernatorstwu spis zamierzonych zakupów zboża hodowlanego, za-

wierający nazwisko producenta, ilość, rodzaj, gatunek (czy oryginalna uprawa, posiew lub inne zboże) i miejsce produkcyi zebranych nasion, miejsce składu i mającą się zakupić ilość.

§ 4.

Towarzystwa rolnicze otrzymają jako dowód pozwolenia na zakupno zboża na zasiew w każdym poszczególnym wypadku od c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa uprawnienie do zakupna, które zaopatrzy w wizę Komenda owego obwodu, w którym kupno ma być uskutecznione. To uprawnienie do zakupna służy zarazem jako pozwolenie na wywóz z danego obwodu i jako poświadczenie przewozowe. Towarzystwa rolnicze mogą przytem wypłacać producentom zboża na zasiew za każde 100 kg. do 6 koron ponad każdocześnie obowiązującą cenę odbioru, przy uwzględnieniu ewentualnie ustalonych dodatków i potrąceń. Dodatkowe te nadpłaty muszą być jednak uzasadnione wyższą wartością zasiewu dotyczących gatunków lub większą starannością przy uprawie w polu, przy żniwie i przy czyszczeniu po omłocie.

O każdem zakupnie zboża na zasiew należy przy uskutecznieniu odwozu donieść Komendzie tego obwodu, w którym to zboże zostało wyprodukowane, oraz c. i k. Jen.-Gubernatorstwu.

§ 5.

Wskutek zakupna zboża na zasiew przez Towarzystwa rolnicze zmniejsza się ilość zboża (kontyngent) przepisana sprzedającemu do odstawy o tę ilość, którą sprzedał Towarzystwu rolniczemu jako zboże na zasiew.

§ 6.

Towarzystwa rolnicze są obowiązane donieść Jeneralnemu Gubernatorstwu, przy zbożu ozimem do 15. października, a przy zbożu jarem do 1. kwietnia, komu zakupione zboże na zasiew oddały. Doniesienie to ma zawierać nazwisko odbiorcy zboża na zasiew, obwód, gminę i miejscowość, w której leży gospodarstwo, dalej rodzaj i ilość zboża zasiewnego, które odbiorca otrzymał i z którego dozwolonego zakupna ono pochodzi.

Dla pokrycia swoich kosztów administracyi Towarzystwa rolnicze mają prawo pobierać od odbiorców zboża na zasiew nadpłatę do 2 K. za każde 100 kg. ponad zapłaconą przez nie cenę kupna, ręczą jednak za to, że zboże to będzie użyte wyłącznie na zasiew i że co do pochodzenia i jakości odpowiada w zupełności wszelkim warunkom, jakie powinno wykazywać zboże na zasiew.

§ 7.

Nabywający zboże na zasiew za pośrednictwem Towarzystw rolniczych mają oprócz przepisanej im ilości zboża, (kontyngentu) odstawić na przepisane miejsce dostaw tyle pełnowartościowego zboża konsumcyjnego jako »ekwiwalent zasiewu«, ile otrzymali na zasiew. Ilość tę należy odstawić razem z najbliższą ratą kontyngentu, odstawioną po dniu odbioru zboża na zasiew. Te »ekwiwalenty zboża na zasiew« mogą być oddane w jakimkolwiek rodzaju zboża. Za dotrzymanie tego zobowiązania ręczy wspólnie z odbiorcą zboża zasiewnego także i to Towarzystwo rolnicze, które tego zboża dostarczyło.

§ 8.

Towarzystwu rolniczemu może być udzielone pozwolenie na odstąpienie zakupionego przez nie zboża na zasiew lub też uprawnienie do zakupna tegoż innemu z wymienionych Towarzystw rolniczych. Z tem odstąpieniem przechodzą także wszelkie zobowiązania na przejmujące towarzystwo.

§ 9.

Niedotrzymanie tych postanowień pociąga za sobą oprócz ewentualnej kary także i utratę uprawnienia do zakupna.

§ 10.

Do formularzy przepisanych dla podań, względnie doniesień przewidzianych w §§ 3, 4 i 6 należy się ściśle stosować.

5.

Obrót rzepakiem.

Rozporządzenie c. i k. wojskowego Jeneral-Gubernatorstwa W. A. Nr. 48524 z 7. lipca 1916.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 11. czerwca 1916 (Dziennik rozporządzeń c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce część XXIII. Nr. 61) c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe zarządziło:

1.

Zajęcie.

Wszystek rzepak jest zajęty, wszelki obrót tym artykułem jest wzbroniony.

2.

Zwolnienie od zajęcia.

Zezwala się producentowi na zatrzymanie nasiennego rzepaku w ilości 10 kg. na każdy mórg rzepakiem uprawiony.

3.

Obowiązek omłotu.

Do 15. sierpnia 1916 musi być rzepak wymłócony i oddany do rozporządzenia Komendy obwodowej.

4.

Odbiór i cena.

Rzepak będzie odebrany przez osoby, które Komenda obwodowa zaopatrzy w tym celu w odpowiednie legitymacye.

Cena za rzepak wynosić będzie do 15. sierpnia 1916 koron 65, po 15. sierpnia koron 55 za 100 kg. loco magazyn wojskowy.

Za rzepak gorszej jakości może cena być obniżona w granicach do 10 koron za 100 kg.; spory pomiędzy odbiorcą, a producentem rozstrzyga Komenda obwodowa.

5.

Zamknięcie olejarń.

Wszystkie olejarnie mają być bez wyjątku zamknięte i opieczętowane.

6.

Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karane przez Komendę obwodową po myśli § 10 powołanego na wstępie rozporządzenia, względnie, o ile chodzi o przekroczenie zakazu wywozu, po myśli § 7 rozporządzenia Nr. 47 z dnia 15. grudnia 1915.

7.

Interesy zawarte wbrew zakazowi.

Interesy zawarte wbrew postanowieniom niniejszego rozporządzenia są nieważne.

Przedmioty, przez których kupno lub sprzedaż naruszono to rozporządzenie lub zakaz na jego podstawie wydany, tudzież cena kupna ulegną konfiskacie i będą użyte przez Komendę obwodową dla wyżywienia ludności.

8.

Moc wsteczna.

Postanowienia § 12 wymienionego na wstępie rozporządzenia mają zastosowanie również odnośnie do rzepaku.

6.

Urzędy pośrednictwa pracy.

W myśl zarządzeń c. i k. Naczelnej Komendy armii Nr. 28936/P z 25. czerwca i Nr. 37845/P z 27. czerwca 1916 zostają utworzone przez c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe w celu uregulowania stosunków pracy w okupowanych częściach Polski w siedzibie każdej Komendy obwodowej »Obwodowy Urząd pośrednictwa pracy«, a przy Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem »Centralny Urząd pośrednictwa pracy« z siedzibą w Lublinie.

W tym celu postanowiło c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe rozporządzeniem z 26. czerwca 1916 Ex Nr. 37595 co następuje:

§ 1.

Centralny Urząd pośrednictwa pracy przy Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem.

Obwodowe Urzędy pośrednictwa pracy.

Do prowadzenia pośrednictwa pracy dla c. i k. obszaru okupowanego istnieje przy Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem Centralny Urząd pośrednictwa pracy; przy każdej obwodowej Komendzie, Obwodowy Urząd pośrednictwa pracy.

Komendant obwodowy może ustanowić zarządzeniem, ogłoszonem w Dzienniku urzędowym, zastępców Obwodowego Urzędu pośrednictwa pracy w oznaczonych miejscowościach obwodu poza siedzibą Komendy obwodowej.

Ci zastępcy zostaną zaopatrzeni w osobne legitymacye.

§ 2.

Cel pośrednictwa pracy.

Pośrednictwo pracy ma na celu ustalenie, prowadzenie w ewidencyi i możliwe wyrównywanie popytu i podaży pracy każdego rodzaju, z wyjątkiem robót wojskowych.

Centralny Urząd pośrednictwa pracy i każdy Obwodowy Urząd pośrednictwa pracy prowadzi statystykę robotniczą i udziela wyjaśnień w sprawie poszukiwanych i wolnych miejsc robotniczych. Wyjaśnienia

dla Komend władz lub osób prywatnych poza obrębem Obszaru okupowanego mogą być udzielane tylko przez Centralny Urząd pośrednictwa pracy.

§ 3.

Kompetencya.

Pośredniczenie w pracy, tudzież badanie, ustalenie i ewidencya popytu i podaży pracy w obrębie obwodu jest obowiązkiem Obwodowych Urzędów pośrednictwa pracy.

Sprawy, odnoszące się do pośredniczenia w pracy między różnymi obwodami albo między obszarem okupowanym i obszarami poza jego obrębem, są zastrzeżone Centralnemu Urzędowi pośrednictwa pracy. Pośredniczenia w pracy do obszarów poza obrębem Monarchii i obszaru okupowanego wymagają zezwolenia Naczelnej Komendy armii.

§ 4.

Postanowienia.

Robotnicy, tudzież ci z pracodawców, którzy chcą użyć robotników w obszarze okupowanym, zgłaszają swą podaż lub swój popyt w Obwodowym Urzędzie pośrednictwa pracy swego obwodu.

Pracodawcy, którzy chcą użyć robotników poza obrębem obszaru okupowanego, zgłaszają swe zapotrzebowanie w Centralnym Urzędzie pośrednictwa pracy.

Zgłoszenia, które wpływają do niewłaściwego urzędu, zostaną odesłane dalej do kompetentnego urzędu.

§ 5.

Opłaty.

Pośredniczenie w pracy odbywa się dla robotników bezpłatnie, dla pracodawców za opłatą, która przy służbie domowej wynosi 1 koronę od osoby a przy innych kategoryach robotników 5 koron od osoby.

Opłata ma być przez pracodawcę uiszczona tylko za robotników, których mu Urząd pośrednictwa pracy rzeczywiście dostarczy.

Wyjęte od obowiązku opłaty są instytucye wojskowe i rządowe, o ile chodzi o siły robocze dla robót publicznych przez wyżej wymienione władze wykonywanych i o ile w poszczególnych wypadkach nie będą wydane co do robotników specyalne przepisy.

7.

Uszkadzanie urządzeń kolejowych.

Przypomina się ponownie, że chodzenie po torze kolejowym i wstęp na wszystkie inne urządzenia kolejowe, o ile one właśnie nie są dla publiczności przeznaczone, jest wszytskim niepowołanym surowo wzbronione. Również jak najsurowiej jest zakazane kładzenie jakichkolwiek przedmiotów na torze kolejowym albo w pobliżu objektów kolejowych, na które nie wolno wstępywać.

Przekraczający ten zakaz będą dotkliwie ukarani, prócz tego zaś narażają się na osobiste niebezpieczeństwo, ponieważ personal strzegący urządzeń kolejowych jest uprawniony i obowiązany w danych wypadkach zrobić użytek z broni. W porze nocnej powinny osoby niepowołane bezwarunkowo unikać przebywania w pobliżu toru kolejowego.

Gminy są odpowiedzialne za bezpieczeństwo znajdujących się w ich obrębie urządzeń kolejowych. Wójci i sołtysi mają w swym zakresie działania przestrzegać wszystkiego, celem uniknięcia zagrożenia kolei. W tym celu powinni odpowiednio ludność pouczać i czuwać, aby wydanych zakazów nie przekraczano.

Osoby podejrzane, szczególnie obce należy mieć na oku.

Obowiązkiem jest każdego, przeszkodzić według możności uszkodzeniu urządzeń kolejowych i o spostrzeżonych przekroczeniach istniejących przepisów, jak też wogóle o wszelkich spostrzeżeniach, które miałyby jakikolwiek związek z bezpieczeństwem urządzeń kolejowych, donieść natychmiast najbliższemu organowi strzegącemu kolei. Zaniedbanie tego obowiązku ulegnie surowej karze.

Za uszkodzenia kolejowe, którym przy należytej uwadze organów gminnych i ludności można było zapobiedz, pociągnie się do surowej odpowiedzialności obok właściwych winowajców także organa gminne, które nie spełniły swego obowiązku, oraz osoby prywatne, które mogły przeszkodzić wypadkom, a tego nie uczyniły, względnie zaniechały o tem donieść.

W wypadkach, w których okaże się, że szersze koła ludności wiedziały o danym czynie karygodnym lub o przygotowaniach do niego, uważać się będzie całe gminy za spółwinne i pociągnie do odpowiedzialności karnej.

8.

do L. M. G. G. 51.579.

Ogłoszenie.

Pouczenie w sprawie zwalczania śnieci zbożowej.

Śnieć, którą dotkniętą bywa przedewszystkiem pszenica, rzadziej także jęczmień i owies, obniża zna-

cznie plony ilościowo i pogarsza je jakościowo; należy ją więc zwalczać wszelkimi środkami.

Przy tych rodzajach śnieci, przy których infekcya następuje przez zarazki, czepiające się ziarna, można zapobiedz zarażeniu przez odkażenie (bajcowanie) ziarna za pomocą środków zabijających odnośne zarazki. Takim pewnie działającym środkiem jest formalina, która jest łatwą do nabycia, tanią, prostą w użyciu i dlatego może służyć każdemu rolnikowi do zwalczania śnieci.

We wszystkich wypadkach, w których zachodzi obawa śnieci — bez wyjątku prawie u pszenicy, która prawie zawsze jest śniecią zarażona — należy ziarno do siewu przed wysiewem zabajcować formaliną a to według następującego przepisu:

A) Bajcowanie pszenicy.

Ziarno przeznaczone do siewu wsypuje się do beczki i nalewa tyle wody, by jej powierzchnia znajdowała się około 10 cm. ponad powierzchnią zboża. Zboże należy dobrze przemięszać, przyczem ziarna silnie śniecią zarażone gromadzą się na powierzchni. Ziarna te należy zebrać i zniszczyć. Następnie należy wodę odlać jak najdokładniej, a na jej miejsce nalać roztwór, służący do bajcowania. Roztwór taki uzyskuje się, mięszając starannie w stosownem naczyniu formalinę z wodą w stosunku $^1/_4$ litra kupnej (40%-ej) formaliny na 100 l. wody. Na korzec pszenicy trzeba użyć 60—70 litrów roztworu, t. zn. tyle, by pszenica była całkowicie w roztworze zanurzona. Ziarno zanurzone w roztworze należy kilkakrotnie starannie przemięszać i pozostawić w nim przez przeciąg 3 godzin. Po upływie tego czasu należy roztwór odlać, zboże zaś rozsypać płasko w przewiewnem miejscu i często szuflować. Należy się starać, by zboże jak najprędzej obeschło. Zboże całkowicie wysuszone można zaraz użyć do siewu, a wysiew jest równie łatwym jak przy zbożu niebajcowanem.

Podane wyżej przepisy co do koncentracyi (siły) użytego roztworu i długości trwania bajcowania należy dokładnie zachować, by z jednej strony nie zmniejszyć skuteczności działania roztworu, z drugiej zaś nie zaszkodzić sile kiełkowania bajcowanego ziarna.

B) Bajcowanie owsa i jęczmienia.

Bajcowanie owsa i jęczmienia nie jest zawsze potrzebnem, zaleca się jednak w tych wypadkach, w których ziarno do siewu pochodzi z pola, na którem były rośliny zarażone śniecią.

Przy owsie i jęczmieniu odpada spławianie nasion zaśnieconych w zwykłej wodzie. Należy zatem nalać wprost na ziarno roztwór formaliny, sporządzony tak samo jak do bajcowania pszenicy i postępować zresztą tak samo jak przy pszenicy.

Należy zwracać uwagę, by ziarna zabajcowanego nie wsypywać do worków, w których znajdowało się przedtem ziarno niezabajcowane, bo przez to nastąpiłoby ponowne zakażenie zarazkami śnieci. Dlatego należy worki przedtem starannie wyparzyć w gorącej wodzie.

Formalina działa w większych ilościach trująco. Dlatego zboża zabajcowanego nie można użyć jako pokarmu ludzkiego ani jako paszy. Przez kilkakrotne dokładne przepłukanie czystą wodą staje się jednak takie zboże znów zdatne do wszelkiego użytku.

9.

E. Nr. 13906/16.

Obwieszczenie w sprawie ogólnej asanacyi.

Ze względu na wielkie niebezpieczeństwo szerzenia się chorób zaraźliwych, zarządza się dla ludności następujące środki asanacyjne, z poleceniem ścisłego zastosowania się do nich i podania tychże do jak najszerszej wiadomości:

1. We wszystkich mieszkaniach i podwórzach tychże należy stale zachowywać wzorową czystość, a nieczystości usuwać.

2. Ponieważ jest rzeczą udowodnioną, że wszy, pluskwy i komary przenoszą zaraźliwe choroby, jak tyfus plamisty, tyfus powrotny lub malaryę, dlatego należy je wszędzie tępić wraz z ich zarodkami. Podobnie należy tępić pchły i muchy, jako owady, które także niewątpliwie przenoszą choroby zakaźne.

3. Przy każdym domu musi być urządzony ustęp na odpowiedniem miejscu, z dostatecznie wykopanym i stale przykrytym dołem kloacznym. Wyjątkowo tylko, zamiast ustępów, można użyć innych odpowiednio głębokich dołów.

4. Jeżeli w domu hoduje się zwierzęta domowe, w takim razie musi być urządzona na odpowiedniem miejscu dostatecznie głęboka gnojownia.

5. Tak doły kloaczne jak i gnojownie muszą być regularnie co pewien czas czyszczone, a zawartości ich na pola, łąki lub ogrody wywożone. Nagromadzanie odchodów ludzkich, gnojów, śmieci i t. p., jakoteż odprowadzanie gnojówek z gnojowni jest surowo zakazane i — za tego rodzaju nieporządki w domu, podwórzu albo w najbliższem ich otoczeniu, będzie dany właściciel domu odpowiedzialny.

6. Studnie należy gruntownie czyścić i nie dopuszczać do dalszego zanieczyszczania tychże.

7. Używanie wody z potoków, rzek i stawów do picia i gotowania, jako niebezpiecznej dla zdrowia, jest

niedozwolone. Wody takiej możnaby użyć w tym celu dopiero po poprzedniem jej przegotowaniu.

8. Nie wolno bezwarunkowo wylewać pomyj i innej nieczystej wody, gdziekolwiek indziej, jak tylko do wychodków lub gnojowni.

9. Szczególnie musi się stale zachowywać jak największą czystość w lokalach publicznych, jak w szkołach, (salach szkolnych), kościołach, łaźniach, restauracyach i t. p., jakoteż domach handlowych. Plucie na podłogę w wszystkich lokalach (zamkniętych przestrzeniach) jako szkodliwe dla zdrowia, jest zakazane.

10. Szczególnie w żydowskich łaźniach należy zastosować się do zarządzeń sanitarnych i pod każdym względem przestrzegać jak największej czystości. Wodę z wanien kąpielowych po każdym kąpiącym się, a z basenów po każdym dniu, w którym się kąpiel odbywa, należy aż do dna wypróżnić, wanny zaś i baseny gruntownie wyczyścić.

11. Przy każdej łaźni, gospodzie i restauracyi i t. p. muszą bezwarunkowo znajdować się obszerne ustępy z rynną na mocz i dołem kloacznym.

12. O występujących w domu chorobach zaraźliwych lub podejrzeniu o zakażenie, jak również o gorączce przemiennej (malaryi) należy pod karą bezzwłocznie donieść sołtysowi i wójtowi gminy. Ci ostatni winni zaś donieść o tem c. i k. Komendzie obwodowej.

10.

E. Nr. 13286.

Obwieszczenie.

Stosownie do rozporządzeń Naczelnego Wodza Armii z dnia 5. czerwca 1916 Nr. 60. Dz. rozp. c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce, część XXII. i c. i k. wojskowego Jenerał-Gubernatorstwa z dnia 10. lipca 1916 Nr. 47034 zarządzam co następuje:

Wymiar państwowych podatków, dodatków do podatków i grzywien ma odbywać się stosownie do postanowień ustaw rosyjskich.

Publiczne kasy będą przyjmować zapłaty zarówno w walucie koronowej, jak i w walucie rosyjskiej po kursach wymiany każdocześnie ustanowionych.

Kurs wymiany aż do odwołania wynosi:

1 rubel = 2 K. 50 h.

Niniejsze rozporządzenie nie odnosi się do zapłat już dokonanych.

11.

E. Nr. 876/Res. Adj.

Obwieszczenie.

Jazda na rowerach.

Na mocy rozkazu Jeneralnej Gubernii wojskowej w Lublinie N. A. Präs. Nr. 8326/IX. z 25. lipca 1916 zakazuje się ludności cywilnej aż do dalszego zarządzenia używania roweru.

Osobom zaufania godnym będzie udzielała Komenda obwodowa pozwoleń na jazdę rowerem, uprawni jadących do używania roweru na pewnej drodze i na pewną oznaczoną odległość (od mieszkania do miejsca zatrudnienia).

Za przekroczenie tego rozporządzenia będzie się karało grzywnami do 500 K. lub aresztem do 2 miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 10. sierpnia b. r.

12.

Zaprowadzenie paszportów dla zwierząt na obszarze c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 18. czerwca 1916 r.

Na mocy § 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 29. listopada 1915 r., Dz. rozp. Nr. 46 i na podstawie przepisów V. rozdziału rosyjskiej ustawy sanitarnej (Tom XIII. rosyjskiego zbioru praw, wydanie z 1905 r.) i przepisów ustawy gminnej, obowiązującej w Królestwie Polskiem, zarządzam jak następuje:

§ 1.

Paszporty dla zwierząt.

Na obszarze Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego każda sztuka bydła rogatego, każda owca, świnia, każdy koń, osioł i muł, bez względu na wiek muszą być zaopatrzone w paszport zwierzęcy, jeżeli się je prowadzi:

a) na targ, przetarg, wystawę lub do przeglądu;

b) na rzeź;

c) przeprowadza do innej miejscowości na stały pobyt;

d) przewozi koleją lub okrętem.

§ 2.

Pojedyncze paszporty zwierzęce.

Dla zwierząt wymienionych w § 1 należy wystawiać w zasadzie oddzielne paszporty.

Dla sysaków, znajdujących się przy swych matkach, wystarcza uwaga uwidoczniona na paszporcie matki.

Dla owiec, kóz i świń dopuszczalne są paszporty zbiorowe wtedy, kiedy się rozchodzi o zwierzęta tego samego właściciela i tego samego gatunku (owce, kozy,

albo świnie), które zakupione zostały na rzeź i mają być pędzone do jednej i tej samej rzeźni.

§ 3.

Wyjątki.

Powyższe przepisy nie odnoszą się do zwierząt, będących własnością rządu albo osób, należących do armii w polu lub do wojskowego zarządu.

§ 4.

Organa powołane do wystawiania paszportów.

Paszporty zwierzęce mają wydawać naczelnicy gmin, (wójtowie), względnie sołtysi; za zezwoleniem jednak c. i k. Komendy obwodowej można powierzyć tę czynność także godnym zaufania specyalnym organom (oglądaczom zwierząt, pisarzom gminnym). Osobom trudniącym się handlem bydła, rzeźnictwem lub masarstwem wystawiania paszportów zwierzęcych powierzać nie wolno.

§ 5.

Formularze paszportowe.

Paszporty zwierzęce muszą być pisane na formularzach, sporządzonych według dołączonego wzoru (załącznik 1), które gmina pobierać będzie w formie zeszytów, zawierających po 100 blankietów, w dotyczącej Komendzie obwodowej, płacąc po 1 koronie 50 halerzy za jeden zeszyt.

§ 6.

Oglądanie zwierząt przed wystawieniem paszportu.

Wystawianie paszportu musi poprzedzić zbadanie stanu zdrowia zwierzęcia przez ustanowionego w tym celu przez gminę, a przez Komendę obwodową zatwierdzonego, odpowiednio uzdolnionego oglądacza zwierząt.

Stosownie do rozciągłości danej gminy, względnie miejscowości należy ustanowić odpowiednią ilość takich znawców. Znawcy, jeżeli nie są równocześnie upoważnieni do wydawania paszportów zwierzęcych, mają na podstawie dokonanego zbadania zwierzęcia wystawić osobne świadectwo oględzin zwierzęcia (załącznik 2). Świadectwa te muszą być dołączone (przytwierdzone) do juxty odpowiedniego paszportu.

§ 7.

Paszportu nie wolno wystawiać:

a) jeżeli przy oględzinach dostrzeżone zostaną u zwierzęcia objawy jakiejś zarazy;

b) jeżeli organ upoważniony do wystawiania paszportów dowie się o wybuchu w miejscu jakiejś zarazy (pryszczycy, księgosuszu), o podejrzanym wypadku zachorowania lub padnięcia zwierzęcia w dotyczącym obejściu, o ile nie chodzi o zwierzęta, ulegające danej zarazie i to tak długo, dopokąd Komenda obwodowa nie wyda innych zarządzeń;

c) jeżeli władza osobnem zarządzeniem zabroniła wydawania paszportów dla zwierząt danego gatunku i pochodzenia.

§ 8.

Wystawianie paszportów i manipulacya.

Wszystkie rubryki paszportu muszą być wypełniane atramentem lub atramentowym ołówkiem jak najdokładniej i czytelnie w języku polskim. Datę i ilość zwierząt należy wpisać nie tylko liczbami arabskiemi, ale także słowami.

Paszporty należy zaopatrywać liczbami bieżącemi, a obok siebie będące formularze w zeszycie paszportowym wypełniać równobrzmiąco. Formularz z lewej strony ma się pozostawić w zeszycie, zaś formularz z prawej strony odciąć od juxty przez perferowany napis »Paszport zwierzęcy c. i k. Jen. Gub. Lublin«, zaopatrzyć go w podpis i pieczęć miejscowości, względnie organu upoważnionego do wystawiania paszportów i wręczyć stronie.

Wpisów w paszportach i juxtach nie wolno poprawiać. Wszelka poprawka, choćby nawet urzędowa, jest pod odpowiedzialnością tak wystawiającego jak i strony najsurowiej zakazana.

§ 9.

Organa powołane do wydawania paszportów zwierzęcych obowiązane są zeszyty paszportowe należycie przechowywać i są odpowiedzialne za wszelkie nadużycia i za każde niedbalstwo przy manipulacyi nimi.

Zużyte zeszyty juxt należy przechowywać u naczelnika gminy, ewentualnie sołtysa albo u organu upoważnionego do wydawania paszportów, przez przeciąg roku od ostatniego wpisu.

§ 10.

Czasokres ważności paszportu.

Paszporty zwierzęce są ważne przez 8 dni, licząc od daty wystawienia paszportu.

§ 11.

Niedokładności paszportu zwierzęcego.

Brak paszportu, jak również omyłki lub poprawki uskutecznione w paszporcie, a zwłaszcza mylki dotyczące ilości i szczegółowych znaków zwierząt powodują wykluczenie takich zwierząt od targów, przeglądów, transportów koleją lub okrętem. Gdzie zwierzęta takie napotkane zostaną, muszą być poddane oględzinom weterynaryjnym na koszt właścicieli i tylko wtedy, jeżeli się je uzna za zdrowe i niepodejrzane co do pochodzenia, należy zezwolić na odprowadzenie ich do miejsca pochodzenia, po zaopatrzeniu w przepustkę, w której podać należy przebieg zdarzenia. W razie przeciwnym należy wydać zarządzenia odpowiednie do okoliczności.

§ 12.

Klauzula sprzedaży.

Jeżeli zwierzę zostanie na targu sprzedane, komisya targowa jest obowiązaną wypełnić klauzulę sprzedaży, znajdującą się na odwrotnej stronie paszportu. Jeżeli atoli zwierzę zmienia miejsce stałego pobytu przez sprzedanie, klauzulę sprzedaży ma wystawić i podpisać wydający paszport w dotychchczasowem miejscu pobytu.

Kupno i sprzedaż zwierząt bez paszportu jest zakazane, jeżeli zwierzę zmienia przytem miejsce stałego pobytu.

§ 13.

Opłaty.

Wystawiający paszporty zwierzęce upoważniony jest do pobierania od stron przy wystawianiu paszportu, następujących opłat:

a) za paszport dla konia, osla, muła, zwierzęcia rogatego i świni 50 h.;

b) za paszport dla jednej owcy, kozy i cielęcia 20 h.;

c) za paszport zbiorowy dla owiec i kóz 2 K.; dla świń wedle ilości sztuk, licząc po 40 h. od jednej świni. Za zwierzęta cyckowe (sysaki) w towarzystwie matki nie należy pobierać żadnych opłat;

d) za napisanie klauzuli sprzedaży płacić ma sprzedawca 20 h. od jednego konia, osła, muła, bydlęcia rogatego i świni; 10 h. od owcy, cielęcia i kozy.

Prócz tych należytości ani oglądacz zwierząt, ani wystawiający paszporty nie może pobierać od stron za swe czynności żadnych innych wynagrodzeń.

§ 14.

Przeznaczenie opłat.

W każdą sobotę, a najpóźniej z końcem każdego miesiąca wystawiający paszporty obowiązanym jest pobrane kwoty po ich dokładnem obliczeniu, złożyć u naczelnika gminy, względnie sołtysa. Juxty paszportowe służą za dowód ile pobrano pieniędzy. Z pieniędzy tych mają być pokryte w pierwszej linii koszta zakupna blankietów paszportowych, pozostała reszta służy na pokrycie wynagrodzenia oglądaczy zwierząt ich zastępców ewentualnie organu piszącego paszporty, względnie przypada na rzecz miejscowej kasy.

§ 15.

Postanowienia karne.

Wykroczenia przeciw temu rozporządzeniu, jak fałszowanie paszportów zwierzęcych i wszelkie inne przeciwne przepisom manipulacye nimi karane będą przez Komendę obwodową na mocy § 5 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 29. listopada 1915 r., Dz. rozp. Nr. 46 grzywną do 2.000 K., względnie aresztem do 6 miesięcy, o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny.

§ 16.

Kontrola nad wykonywaniem rozporządzenia.

Nad ścisłem wykonywaniem tego rozporządzenia czuwać mają organa c. i k. Zarządu wojskowego (c. i k. wojskowa policya, żandarmerya, straż skarbowa) i organa gminne.

§ 17.

Wejście w życie.

Rozporządzenie to wchodzi w życie w miesiąc po ogłoszeniu.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:
Karol Kuk, w. r., zbrojmistrz polny.

13.

Grzebowiska.

Rozporządzenia c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 20. lipca 1916 r.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 29. listopada 1915 r., Dz. rozp. Nr. 46 zarządza się co następuje:

§ 1.

Zwłoki padłych zwierząt należy bezzwłocznie na przeznaczonych do tego celu miejscach w odpowiednio głębokich dołach zakopywać. W każdej więc miejscowości należy założyć grzebowiska dla zwierząt, które znajdować się mają w odległości conajmniej 300 m. od mieszkań ludzkich, zagród, stajen, publicznych dróg, studzien, rzek, stawów, pastwisk i t. p.

§ 2.

Doły do zagrzebywania padlin muszą być przynajmniej dwa metry głębokie i wolne od wody podskórnej.

§ 3.

Przy wybieraniu placów na grzebowiska zwierząt należy wybierać grunt piasczysty lub żwirowaty; terenu obfitego w wodę, względnie wilgotnego i gliniastego należy unikać.

§ 4.

Cmentarzyska zwierząt należy otoczyć $1^1/_2$ metra głębokim a 1 metr szerokim rowem, albo stałem 2 metry wysokiem ogrodzeniem, zaopatrzonem w bramę, aby w ten sposób przeszkodzić dostawaniu się tamże zwierząt. Place do grzebania należy zaopatrzyć w tablice z napisem »Grzebowisko«. Musi być ono łatwo dostępne.

§ 5.

Brama grzebowiska ma być stale zamknięta. Klucze od tej bramy mają być w przechowaniu u sołtysa lub też oglądacza bydła.

§ 6.

Zwłoki zwierząt należy przewozić na grzebowisko na specyalnie do tego przeznaczonych wozach, saniach lub t. p., przyczem należy uważać, aby części ciała padłego zwierzęcia nie zwisały na ziemię. Wszystkie części i odpadki padliny spadłe w czasie transportu na ziemię, należy razem z zanieczyszczoną wierzchnią warstwą ziemi zebrać i złożyć razem ze zwłokami w dole.

Do przewożenia zwłok należy o ile możności używać tylko koni lub innych zwierząt pociągowych z zarażonego obejścia. W wypadkach, w których zachodzi podejrzenie zarazy, należy zwłoki padłego zwierzęcia po przewiezieniu ich na plac grzebania starannie przykryć słomą, donieść bezzwłocznie władzy — o ile to się jeszcze nie stało — o wypadku — i zaczekać na urzędowe zbadanie tychże.

§ 7.

Zwłoki podejrzanych o zarazę zwierząt należy bez oddzielenia jakichkolwiek części ciała złożyć w dole wraz ze skórą uczynioną nieużyteczną przez krzyżowe cięcia w wielu miejscach i przysypać warstwą niegaszonego wapna, a w braku tegoż posypać popiołem albo też oblać smołą lub gnojówką.

Doły przeznaczone do zakopywania zwierząt padłych lub ich części winny być wybierane (kopane) w rzędach i tak głęboko, aby ponad padliną (jej częściami etc.) mogła być nasypaną jeszcze warstwa ziemi grubości dwóch metrów.

§ 8.

Paszenie na grzebowiskach, jak również używanie tamże rosnącej paszy, oraz przechowywanie na tychże paszy jest surowo wzbronione, tak samo jak wykopywanie kości z tych dołów.

§ 9.

Przekroczenia tego rozporządzenia, o ile czyn nie podpada pod surowsze przepisy karne, będą karane po myśli § 5 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 29. listopada 1915 r., Dz. rozp. Nr. 46 przez Komendy obwodowe karą pieniężną do 2.000 koron lub aresztem do 6 miesięcy.

C. i k. Jeneral-Gubernator wojskowy:

Karol Kuk, w. r. zbrojmistrz polny.

14.

WYKAZ

osób skazanych przez Sąd wojskowy przy c. i k. Komendzie obwodowej w Kozienicach od 1 czerwca do 30 czerwca 1916.

L. p.	Nazwisko	Dzień wyroku	Czyn karygodny	Sposób i wymiar kary
1.	Tomasz Łepecki	8/6	Oszustwo, lekkie uszkodzenie ciała §§ 502, 504 a, 680 w. u. k.	6 miesięcy ciężkiego więzienia.
2. 3. 4. 5.	Konstantyn Jung Jan Jung Stanisław Jung Wincenty Kowalski	8/6	Oszustwo §§ 502, 505 w. u. k.	po 1 roku ciężkiego więzienia.
6.	Wincenty Pierzchała	8/6	Obraza urzędnika w służbie publicznej § 569 w. u. k.	2 tygodnie obostrzonego aresztu.
7.	Józef Grzegorczyk	8/6	Gwałt publiczny § 358 w. u. k.	2 miesiące ciężkiego więzienia.
8. 9.	Jan Kurpik Władysław Kurpik	8/6	Gwałt publiczny § 358 w. u. k.	po 1 tygodniu aresztu.
10.	Tomasz Rogoziński	8/6	Kradzież §§ 457, 459, 462 c w. u. k.	3 lata ciężkiego więzienia.
11.	Wawrzyniec Kosmala	8/6	Kradzież §§ 457, 459, 462 c w. u. k.	10 lat ciężkiego więzienia.
12.	Itzig Eisenmesser	15/6	Zabójstwo popełnione przez 10 letniego chłopca. Przestępstwo według §§ 6, 419.	1 tydzień zamknięcia w odosobnionym lokalu.
13.	Pluton. Józef Szabo	15/6	Naruszenie karności i porządku §§ 268, 153, 269 g, 680 w. u. k.	6 miesięcy ciężkiego więzienia.
14. 15.	Antoni Śliwiński Roman Pająkowski	15/6	Kradzież §§ 457, 461 c w. u. k.	2 miesiące więzienia. 1 miesiąc »
16.	Katarzyna Strzelczyk	21/6	Obraza urzędnika w służbie publicznej § 569 w. u. k.	1 tydzień aresztu.
17.	Stanisław Sokołowski	21/6	Rabunek §§ 483, 485 b c, 486, w. u. k.	4 lata ciężkiego więzienia.
18. 19. 20.	Wincenty Burzyński Jan Rybak Franciszek Kacak	21/6	Niedozwolone posiadanie broni.	3 miesiące obostrzonego aresztu. 1 miesiąc » » 1 miesiąc » »

L. p.	Nazwisko	Dzień wyroku	Czyn karygodny	Sposób i wymiar kary
21.	Józef Wróbel	21/6	Poniżenie zarządzeń władzy § 556 w. u. k.	4 tygodnie aresztu.
22.	Anatol Winnikow	28/6	Postępowanie przeciw przepisom § 289 a w. u. k.	1 dzień więzienia.
23.	Andrzej Szczur	28/6	Obraza urzędnika w służbie publicznej § 560 w. u. k.	10 dni aresztu.
24.	Józef Michalik	28/6	Kradzież § 457, 459 w. u. k.	8 miesięcy ciężkiego więzienia.
25. 26.	Aleksander Grabowski Mojżesz Hochman	28/6	Wymuszenie §§ 376 b, 11 w. u. k.	po 4 miesiące ciężkiego więzienia.
27.	Katarzyna Woźniak	28/6	Dzieciobójstwo § 418 a i b w. u. k.	3 lata ciężkiego więzienia.
		od 1 lipca do 31 lipca 1916.		
1.	Pospol. Iwan Moroz	6/7	Kradzież §§ 457, 465 c w. u. k.	6 miesięcy ciężkiego więzienia.
2.	Majer Weinberg	6/7	Sprzeniewierzenie §§ 474, 478 b w. u. k.	6 miesięcy więzienia.
3.	Chaja Racimor	6/7	Gwałt publiczny § 358 w. u. k.	1 miesiąc więzienia.
4.	Józef Spuniarski	6/7	Kradzież §§ 457, 459, 465 c. w. u. k.	4 miesiące więzienia.
5.	Andrzej Tuzinek	6/7	Obraza majestatu. Rozszerzanie niepokojących pogłosek. Niebezpieczne pogróżki §§ 339, 341, 377, 741, 702, 565 c, 764 d, w. u. k.	5 lat ciężkiego więzienia.
6.	Karolina Fiolek	13/7	Wmieszanie się w wykonywaniu czynności publicznych § 571 w. u. k.	2 tygodnie aresztu.
7.	Jan Szustkowski	13/7	Ciężkie uszkodzenie ciała. Bezprawne posiadanie broni §§ 431, 434 a w. u. k.	1 rok ciężkiego więzienia.
8.	Tomasz Rojek	13/7	Poniżenie zarządzeń władzy § 556 w. u. k.	1 miesiąc aresztu.

L. p.	Nazwisko	Dzień wyroku	Czyn karygodny	Sposób i wymiar kary
9.	Jan Wiraszka	13/7	Ciężkie uszkodzenie ciała §§ 431, 434 b w. u. k.	8 miesięcy ciężkiego więzienia.
10.	Józef Gąbka	13/7	Ciężkie uszkodzenie ciała § 431 w. u. k.	3 miesiące więzienia.
11.	Wincenty Fiol	13/7	Zgwałcenie §§ 15, 404 w. u. k.	1 rok ciężkiego więzienia.
12.	Stanisław Stempien	20/7	Oszustwo §§ 502, 504 a w. u. k.	6 miesięcy więzienia.
13. 14. 15.	Hypolit Kraczkowski Antoni Śliwiński Józef Bańkiewicz	20/7	Kradzież §§ 457, 459, 462 c w. u. k.	2 lata ciężkiego więzienia. 2 lata » » 1 rok » »
16. 17. 18. 19. 20. 21. 22.	Franciszka Buczyńska Maryanna Waloszek Maryanna Kilijanek Katarzyna Knycz Maryanna Baryczka Maryanna Baryła Agnieszka Krawczyk	20/7	Poniżenie zażądzeń władzy § 556 w. u. k.	1 miesiąc i 2 dni aresztu. 3 tygodnie » 2 » » 2 » » 2 » » 1 tydzień » 2 tygodnie »
23.	Józefina Kuna		Obraza urzędnika w służbie § 569 w. u. k.	3 » »
24.	Józefina Król		Wmieszanie się w wykonywaniu czynności służbowych § 571 w. u. k.	3 » »
25.	Mikołaj Cieski	20/7	Niedozwolone posiadanie broni.	18 miesięcy więzienia.
26.	Stanisław Jaskalski	20/7	Kradzież §§ 457, 459, 469, 358 w. u. k.	1 rok więzienia.
27.	Franciszek Jaskalski		Oszczerstwo § 514, 358 w. u. k.	1 rok »
28.	Henryk Gerber	27/7	Nadużycie władzy urzędowej § 380 w. u. k.	2 lata ciężkiego więzienia.
29.	Józef Deliga	27/7	Oszustwo §§ 502, 504 c w. u. k.	2 tygodnie więzienia.

C. i k. Komendant obwodu:

Podpułkownik TINTZ m. p.

Kraków. -- Druk W. L. Anczyca i Spółki.

. u. k. Kreiskommando Kozienice

An

die Direktion d. k.k. Jagellonischen Univers. Bibliot[illegible]

Krakau

ETAPPENPOSTAMT KOZIENICE -3 X.16